

Arrest

nr. 63 811 van 24 juni 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 26 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België binnenkwam op 6 december 2010, verklaart er zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 25 februari 2011, aangetekend verstuurd op 28 februari 2011.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"Volgens uw verklaringen bent u een etnisch Albanese, afkomstig uit Ribar I Madh, gemeente Lipjan (Kosovo). Sinds 2001 bent u woonachtig in het dorp X, tevens gelegen in de gemeente Lipjan. U bent in het bezit van de Kosovaarse nationaliteit. In de periode voorafgaand aan uw huwelijk werd uw echtgenoot, X (O.V. X), door Servische politie geslagen, terwijl hij op dat moment zijn akker aan het

ploegen was. Als gevolg van deze mishandeling is hij last van hoofdpijnaanvallen beginnen te krijgen. Ter behandeling van die medische problemen bent u naar België gekomen. Naast de medische problemen van uw echtgenoot verklaarde u dat u ernstige problemen kent om kinderen te krijgen. U heeft hiervoor tal van behandelingen ondergaan, waaronder meervoudige opnames in het ziekenhuis. U verklaarde tevens dat ook uw echtgenoot in dat kader onderzocht werd, maar er geen problemen werden vastgesteld. Sommige artsen wijten uw opeenvolgende miskramen aan infecties die u zou hebben gehad, anderen aan stress. U heeft alle onderzoeken doorlopen die nodig zijn, doch geen van de behandelingen is succesvol geweest. Tot slot verklaarde u dat de familie Bllaca, waar u ook deel van uitmaakt, geïsoleerd en bedreigd wordt omwille van de openbaarmaking van de moorden die Nazim Bllaca gepleegd heeft. U werd daarvoor aangesproken door mensen, alsook vermoedt u dat u om die reden een onderzoek door een arts geweigerd werd. Omwille van de medische problemen van uw echtgenoot, uw verwantschap met de familie Bllaca en het feit dat u zwangerschapsproblemen kent, heeft u Kosovo op 4 december 2010 verlaten, om op 6 december 2010 in België asiel aan te vragen. Ter ondersteuning van uw identiteit en asielaanvraag legt u uw identiteitskaart voor, alsmede tal van medische attesten betreffende uw zwangerschapsproblemen."

Verzoekster betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoekster er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat zij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

- nergens uit zijn verklaringen blijkt dat de echtgenoot van verzoekster in Kosovo omwille van één van de redenen vervat in het vluchtelingenverdrag niet langer de nodige medische hulp kon krijgen - of bij een eventuele terugkeer naar Kosovo zou kunnen krijgen - voor de door verzoeker aangehaalde medische problemen die hij opliep tijdens en na de oorlog in Kosovo
- dit door de echtgenoot van verzoekster aangehaalde asielmotief houdt bovendien op zich geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet
- de door verzoekster aangehaalde medische problemen houden evenmin verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet inzake subsidiaire bescherming
- de door verzoekers voorgehouden vrees als gevolg van de familieband met Nazim Bllaca is louter hypothetisch van aard
- verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt bij eventuele problemen als gevolg van haar familieband met Nazim Bllaca in geval van een terugkeer naar Kosovo geen of onvoldoende beroep kan doen op de hulp van en/of bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoekster haar aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan deze van haar echtgenoot G.E.. Verzoekster voert tegen de bestreden beslissing dezelfde middelen aan als haar echtgenoot.

2.2. De Raad heeft in zijn arrest nr. 63 809 van 24 juni 2011 aan verzoeksters echtgenoot de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

"2.1. Verzoeker vraagt in hoedanigheid van de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal teneinde hem de mogelijkheid te bieden een verklaring af te leggen nopens de problemen in verband met N. B.. In ondergeschikte orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing te hervormen en verzoeker als vluchteling te erkennen, minstens hem subsidiaire bescherming te willen verlenen.

Verzoeker werpt op dat hij tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal onvoldoende de mogelijkheid heeft gekregen om de problemen te omschrijven die de andere familieleden van N. B. reeds ondervonden hebben. Er werden slechts een drietal algemene vragen gesteld en ook zijn echtgenote heeft nauwelijks de mogelijkheid gekregen enige toelichting te geven. Verzoeker heeft nochtans uitdrukkelijk meegedeeld dat alle leden van de familie B. werden bedreigd, maar hierover

werden echter geen bijkomende vragen gesteld. Nochtans zijn deze problemen volgens verzoeker van essentieel belang om de ernst en geloofwaardigheid van zijn vrees te kunnen beoordelen.

Verzoeker betwist dat hij en zijn echtgenote een beroep kunnen doen op de in Kosovo aanwezige autoriteiten. Verzoeker vreest immers bloedwraak door de familie van personen die door B. werden vermoord, en de politie kan hen niet de klok rond bescherming bieden. Verzoeker zou niet in aanmerking komen voor bescherming door de EULEX-politie. Verzoeker merkt verder op dat de rechterlijke macht in Kosovo volstrekt dysfunctioneel is en geeft aan dat de relatie tussen het Openbaar Ministerie en de politie bijzonder slecht is waardoor de werking van het gerechtelijk systeem geparalyseerd wordt en effectieve bestraffing eerder de uitzondering dan de regel is.

2.3. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker niet betwist dat de commissaris-generaal terecht heeft geoordeeld in de bestreden beslissing dat de door verzoeker voorgehouden medische problemen, evenals de vruchtbaarheidsproblemen van verzoekers' echtgenote geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet inzake subsidiaire bescherming. Dit motief blijft dan ook onverminderd gehandhaafd.

Verder wenst de Raad te benadrukken dat op elke kandidaat-vluchteling de verplichting rust om in elke fase van het onderzoek zijn asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen. De commissaris-generaal dient enkel de door verzoeker aangebrachte elementen redelijkerwijze te beoordelen.

Indien verzoeker tijdens het gehoor meer had willen vertellen over de problemen die de andere familieleden van N. B. reeds ondervonden hebben, had hij dit moeten doen op het ogenblik dat hem hiertoe de mogelijkheid geboden werd tijdens het gehoor.

Verzoeker noch zijn echtgenote hebben enige melding gemaakt van vluchtmotieven die verband houden met de verwantschap met N. B. bij het invullen van de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken waarin verzoeker trouwens uitdrukkelijk stelt buiten zijn medische problemen geen andere problemen te hebben gehad met autoriteiten noch burgers (vragenlijst CGVS verzoeker, 12/01/2011).

Verder blijkt uit het gehoorverslag duidelijk dat verzoeker ruim de gelegenheid had om alle vluchtmotieven op te geven maar dit nagelaten heeft om te doen. Bij het begin van het gehoor werd verzoeker de open vraag gesteld naar de reden(en) waarom hij naar België is gekomen (gehoorverslag, 4). Verzoeker maakte toen enkel melding van de medische problemen van zowel hem als zijn echtgenote als enige redenen van asielaanvraag (gehoorverslag, 4). Toen verzoeker op het einde van het gehoor plots begon over de vrees omwille van de verwantschap met de familie B. (gehoorverslag, 7) werden er verschillende vragen hierover gesteld aan verzoeker, maar verzoeker zelf liet na om meer gedetailleerde verklaringen hierrond af te leggen en diende zelfs toe te geven nog nooit persoonlijk bedreigd te zijn in dit verband (gehoorverslag, 7 en 8). Toen hem op het einde van het gehoor nog eens de gelegenheid werd geboden om iets toe te voegen, liet verzoeker opnieuw na om verdere details te geven (gehoorverslag, 8).

Er kan dan ook niet ernstig aangevoerd worden door verzoeker dat hij onvoldoende mogelijkheden had om de problemen te omschrijven die familieleden ondervonden hebben omwille van de verwantschap met N. B..

Bovendien blijkt uit de verklaringen van de echtgenote van verzoeker dat ook zij zelf nooit bedreigd is geweest en ook niet vreesde dat zij of verzoeker zouden bedreigd worden, maar dat haar vrees eerder richting haar familieleden uitging (gehoorverslag G.N., 5). De door verzoeker voorgehouden vrees is dan ook louter hypothetisch van aard. Verder doet het gegeven dat verzoeker weinig kennis had van de feiten waarmee N. B. in de belangstelling is gekomen afbreuk aan de ernst van de door verzoeker ingeroepen vrees (gehoorverslag, 7).

Hoe dan ook dient door de Raad te worden vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij bij eventuele problemen als gevolg van zijn familieband met N. B. in geval van een terugkeer naar Kosovo geen of onvoldoende beroep kan doen op de hulp van en/of bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten. Verzoeker gaf immers zelf aan dat N. B. onder bewaking stond van de EULEX-politie (Eulex Police Component) (gehoorverslag, 7). Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij zelf niet in aanmerking komt voor bescherming door de EULEX-politie maar staat dit niet aan de hand van concrete gegevens. Verzoeker beperkt zich dienaangaande tot blote beweringen.

De Raad wenst in dit verband te benadrukken dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en luidens

hetwelk vereist is dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van in casu zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Een asielzoeker moet alle mogelijkheden tot bescherming uitputten of aannemelijk maken waarom hij geen enkel beroep deed op de nationale autoriteiten.

Uit het administratief dossier blijkt dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2011 op afdoende wijze actie onderneemt en in vele opzichten een voorbeeldorganisatie is geworden. Nadat de "Law on the Police" en de "Law on the Police Inspectorate of Kosovo", die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP evenwel beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Eveneens maakt voornoemde informatie duidelijk dat er door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo" speciale aandacht besteed wordt aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. De Raad volgt de commissaris-generaal dan ook waar deze stelt dat er in Kosovo anno 2011 redelijke maatregelen worden getroffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de vreemdelingenwet.

De door verzoeker aan zijn verzoekschrift toegevoegde huwelijksakte brengt niets wezenlijks bij aan de asielaanvraag aangezien dit document persoonsgegevens bevat die niet in twijfel worden getrokken.

2.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Vluchtelingenverdrag juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen."

2.3. Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij moet vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig juni tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER